

קרוב ה' לכל קראיו. וטוב לו
לאדם שכן קרוב מאח רחוק,
שהינו עמוד האמצעי, שהוא בן
יה, שהתעלה למעלה שהוא
לבינה, שעולם זה הוא עולמו של
יובל, שהוא חמשים אותיות
היחוד. שבעולם הזה יכול אדם
להיות לו פדיון בצדיק ו' שנים
שכולל שלש ראשונות, ושלש
אחרונות של התפלה. ו' קטנה
הוא שש שנים יעבד.

אבר בעולם הפא, שהוא עולמו
של יובל, ששם חמשים אותיות
של קריאת שמע, אין שליח צבור
מוציא אותו ידי חובתו, משום
שאין לו פדיון על ידי אחרים,
ומשום כך שמע, בכל לשון
שאתה שומע. ומשום כך רומז,
אם אין אני לי מי לי. מ"י - ודאי
עולמו של יובל.

מיד ששמעו דברים הללו ראשי
הישיבות שהיו יורדים עם
המנונה הקדושה, פתחו ואמרו,
רועה הנאמן, פי השכינה
העליונה והתחתונה, שבשתייהן
הקדוש ברוך הוא דבר עמוך פה
אל פה בקריאת שמע, שנאמר בו
(תהלים קמט) רוממות אל בגרונם
וחרב פיפיות בידם. שהרי ודאי
י' ראש החרב שסוכבת את
השפה שלך. ו' לשון החרב שלך.
ה' ה' שתי פיפיות, בשתי
שפתותיך. והרי ודאי שם רבונך
מדבר בפיוך. יו"ד ה"א וא"ו ה"א
הוא במחשבתך שמוציא את
החמשים הללו מפיוך.

בדאי משום הדברים הללו
אליהו התעכב למעלה, שהוא
תפוס, שלא יורד אליך, שהרי
בכמה עשר היה יורד אליך, והוא
תפוס למעלה, שלא יורד אליך.
משום שהעני שלך הוא גאלה
לישראל, ומשום כך אמר משיח,
עד שיבא עני, וזהו שכתוב (ישעיה
נא) ובחברתו נרפא לנו.

קרוב יי' לכל קוראיו. (תהלים קמה) וטב ליה לבר
נש, (משלי כז) שכן קרוב מאח רחוק,
דהיינו עמודא דאמצעייתא, דאיהו בן יה,
דאסתלק לעילא דאיהו בינה, דעולם דא,
עולמו של יובל, דאיהו חמשים אתון
דיחודא. דבעלמא דין, יכול בר נש, למהוי
ליה פדיון בצדיק, ו' שנין דכליל תלת
קדמאין, ותלת בתראין דצלוחתא. ו' זעירא,
אינון (נ"א איהו) שית שנין יעבוד.

אבר בעלמא דאתי, דאיהו עולמו של יובל,
דתמן נ' אתון דקריאת שמע, לית
שליח צבור אפיק ליה מחובה. בגין דלית ליה
פדיון על ידי אחרים. ובגין דא שמע, בכל
לשון שאתה שומע. ובגין דא קא רמיז, אם
אין אני לי מי לי. מ"י: ודאי עולמו של יובל.
מיד דשמעו מלין אלין, מארי מתיבתאן דהוו
נחתי עם בוצינא קדישא, פתחו ואמרו,
רעיא מהימנא, פי שכנינא עלאה ותתאה,
דבתרווייהו קדשא בריך הוא פה אל פה מליל
עמוך בקריאת שמע, דאתמר ביה, (תהלים קמט)
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. דהא
ודאי, י', רישא דחרבא, דאסחר שפה דילך.
ו', לישנא דחרבא דילך. ה', ה', תרין פיפיות,
בתרין שפון דילך. והא ודאי, שמא דמרך,
ממלל בפומך. יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו
במחשבתך דאפיק אלין חמשים מפומך.

בדאי, בגין מלין אלין, אליהו אתעכב
לעילא, דתפיס איהו. דלא נחית
לגבך, דהא בכמה עתרא הוה נחית לגבך.
ואיהו תפיס לעילא, דלא נחית לגבך. בגין
דעניותא דילך, איהו פרוקא לישראל. ובגין
דא משיח אמר, עד דייתי עני, והאי איהו
דכתיב, (ישעיה נג) ובחברתו נרפא לנו.